

flaaede deelte i 3 Classer, nemlig Landeveie, Amtsveie og Biveie. I Landveieclassen vilde de hidtilværende Hovedlandeveie indgaae, ligesom ogsaa, hvad vi tidligere have kaldt mindre Landeveie. Disse Veie ere foreslaaede: undergivne Amtsrådernes Bestyrelse, og det Samme gjælder de Bygader, der, som Fortsættelse af Hovedlandveisliniere, hidtil have været bestyrede under Statsveivæsenet. Der er endvidere foreslaet, at andre Bygader, der ere en Fortsættelse af mindre Landeveie, kunne inddrages i denne Klasse, forsaavidt Amtsrådet og vedkommende Rådskabs-Communalbestyrelse derom blive enige.

Udbredelsen af Omkostningerne til Landveienes Vedligeholdelse skal skee efter de hidtil bestaaende Regler, altsaa af Amtstøpartitionsfonden, med Tilskud af Rådskabernes Kæmmerkasse i Forhold til Rådskabernes Hartkorn. Hvad Landveiebygaderne angaaer, er det foreslaet, at Omkostningerne ved disses Anlæg og Vedligeholdelse skulle udbedes med Halvdelen af Amtstøpartitionsfonden og Halvdelen af Byen, og der finder saaledes en Afvigelse Sted fra de tidligere bestaaende Regler om Hovedlandveiebygaders Anlæg, Omlægning og Vedligeholdelse. Ministeriet har imidlertid troet, at det var heldigere at etablere en simpel Regel for disse Omkostningers Udbredelse, istedetfor de noget complicerede Regler, der hidtil have været gjældende. — De øvrige offentlige Veie foreslaaes deelte i to Classer: Amtsveie og Biveie. „Amtsveie“ vilde svare til, hvad der tidligere i nogle Aamter er kaldet „Amts-Biveie“, i andre „Herredsveie“, og derved skal tilkjendegives saadanne Forbindelsesveie imellem Sognene, som, uden at være Landeveie, dog have større Betydning for Samferdselen, og som derfor vel kunne fortjene at undergives noget strengere Regler med Hensyn til Istandsættelsen og Vedligeholdelsen end de øvrige Biveie. Med Hensyn til denne Klasse af Veie er det foreslaet, at Amtstøpartitionsfonden kan bidrage til Vedligeholdelsen af dem. Vedligeholdelses-Byrden saavel med Hensyn til Amtsveiene som med Hensyn til Biveiene paahviler Sognene, gennem hvilke Veien gaaer, dog med den Forstjel, som jeg tillod mig at antyde, at der gives Udsigt til Bidrag fra Amtstøpartitionsfonden

til Amtsveienes Vedligeholdelse, hvilket ikke er Tilfældet med Biveiene. Den Sognene paahvilende Vedligeholdelse af disse Veie vil enten kunne skee ved Naturalarbejde, og i saa Tilfælde er det foreslaet at bibeholde de tidligere Regler, eller ogsaa, hvad der jo allerede er temmelig hyppigt Brug, ved Bortlicitering eller Bortaccordering af de paagjældende Arbejder, og i saa Tilfælde er det foreslaet, at Udgifterne dertil skulle lindre paasamme Maade som Fattiggiftten i vedkommende Commune. Deri er altsaa en meget væsentlig Afvigelse fra det hidtil bestaaende System, idet alle Biveiebyrder hidtil udelukkende have paahvilet Hartkornet. Det er imidlertid forekommet Ministeriet at være uholdbart, efterhaanden som andre Næringer voxe frem paa Landet, uafhængige af Hartkornet, da at bibeholde dette som eneste Stattenorm for en saa væsentlig Udgift, som den til Veivæsenet er og end mere for Fremtiden vil blive. Der er Næringer paa Landet, som i endnu højere Grad end Hartkornet gjøre Krav paa gode Communicationsmidler, saasom Teglværker, Fabrikbrist og Handel, Noget, som paa den Tid, da de nu bestaaende Lovregler gjennemførtes, ikke kjendtes. — Principet, der gaaer igjennem dette Lovudkast, er, at gjøre Communerne, de større som de mindre, saa selvstændige og selvstyrende paa dette Omraade som muligt. Der er ikke foreslaet bestemte Regler for den Maade, hvorpaa Vedligeholdelsen af Veiene skal finde Sted; der er kun forbeholdt, hvad jeg troer, det er nødvendigt at forbeholde, en skarp Control fra Statens Side med Landveienes Vedligeholdelse, og en ligesaa skarp Control fra den overordnede Communalbestyrelses Side med Vedligeholdelsen af de mindre Veie i Sognet. Denne Control er foreslaet udøvet fra Statens Side gennem en Overinspecteur, sorterende under Indenrigsministeriet, og den vil for de mindre Veies Vedkommende blive udøvet af Amtsrådene, støttet paa Indberetninger fra de locale Autoriteter. — Endelig er det foreslaet, at denne Lov skal træde i Kraft den 1ste April 1867, og at den ikke skal være gjældende for Færøerne, hvad der vil være en Selvsølge, ligesom heller ikke for Bornholm,